

Jeg skal i øvrigt sige, at det jo er en lang række væsentlige krav, der stilles. Hvis man skal etablere sådan en privat institution, så skal man leve op til en lang række krav omkring formålsbestemmelsen for dagtilbud. Man skal leve op til et krav om pædagogiske læreplaner osv. Så der er jo ganske godt hånd i hanke med, at tingene foregår på en ordentlig måde, uanset hvem det er, der udbyder det pågældende tilbud.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så går vi videre i rækken af korte bemærkninger.
Fru Mette Frederiksen.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror da egentlig, jeg vil starte med at sige ministeren tak for ærligheden, for vi har været igennem en, kan man vel godt sige, længere dans om ordene med Dansk Folkepartis, godt nok ikke ordfører, men dog alligevel repræsentanter.

Men det er da befriende med ministerens ærlighed. I det første svar var der ikke et ord om pædagogik eller valgfrihed eller alt det andet, som det her forslag sådan er blevet svøbt ind i. Der var bare en fuldstændig hudløs, ærlig fremstilling af, at, ja, forslaget handler om, at private firmaer, private organisationer, skal kunne tjene penge på vores børn. En fuldstændig ærlig fremlæggelse. Det handler om, at man skal kunne tjene penge på vores børn.

Derfor vil jeg sådan set gerne for mit vedkommende slutte debatten af med at sige tak til ministeren for nu endelig ærligt at fremlægge, at det handler om, at man ønsker private børnehaver, der skal kunne trække et eventuelt overskud ud af, og i stedet for at satse på pædagogisk udvikling og i det hele taget skabe en bedre hverdag for vores børn skal pengene kunne tages ud til de private investorer.

Tak for ærligheden til ministeren. Det var sådan set tiltrængt, og det er i virkeligheden det allerallerbedste grundlag at stemme nej til det her lovforslag på.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, det har været en rigtig god debat, måske også en lidt lang debat, men så har vi jo ligesom fået trukket linjerne op på en god måde. Det, der lægges op til her, er at øge mangfoldigheden yderligere, når det gælder familiernes

mulighed for at vælge den daginstitution, det pasningstilbud til deres børn, som de gerne vil.

Vi er nogle, der ønsker, at ansvar og valgfrihed skal ligge hos familien, hos forældrene. Og så har vi en række partier, de socialistiske partier og også Det Radikale Venstre – det undrer mig lidt i øvrigt – der har tilsluttet sig den der meget forskrækkede reaktion på, at vi kan overlade sådan noget til forældrene, for det er jo det, der er sagens kerne.

Hvis det er sådan, at forældrene finder, at kvaliteten ikke er i orden i de pågældende tilbud, hvis forældrene finder, at det er forkert, at der opbygges nogle formuer – nu tror jeg, der er grænser for, hvor store formuer det kan komme til at dreje sig om, for så meget vil forældrene jo ikke betale – men hvis forældrene finder, det er urimeligt, at nogle kan trække en formue ud af en sådan ordning, så er det så enkelt: Forældrene kan bare lade være med at vælge de pågældende børnehaver.

Jeg lagde jo mærke til, at fru Lone Dybkjær sagde, at vi her tager noget fra fællesskabet og giver til individet, men sådan forholder det sig jo ikke. Vi tager ikke noget fra nogen. Men vi giver familierne en ekstra mulighed, som de kan vælge at benytte sig af eller lade være. Forskellen er bare, at de, der stemmer imod det her forslag, slet ikke vil være med til, at forældrene får den mulighed. Det er det, der er forskellen.

Kl. 16.20

Og det undrer mig sådan set lidt, at Det Radikale Venstre er så afvisende i denne her sag. Jeg havde lejlighed til i en debat i sidste uge med fru Elisabeth Geday at slå fast, at jeg aldrig kunne drømme om at påstå, at Det Radikale Venstre skulle være et socialistisk parti. Jeg kender jo Det Radikale Venstres udgangspunkt i den liberale familie, men jeg må da sige, at når man lytter til debatten her i dag, så kan man komme en lille smule i tvivl, om Det Radikale Venstre skulle have glemt sit liberale udgangspunkt.

Der bliver ikke taget noget fra nogen her, og der er ikke tale om, at nogen skal score profit på børnene i den forstand. Men der er tale om, at hvis nogle er rigtig gode til at drive det her, og forældrene vælger det, og de får en formue ud af det, at der er et overskud, så kan de godt trække det ud af ordningen i sidste ende. Men det er der vel heller ikke noget odiøst eller noget som helst galt i.

Jeg synes, det er et rigtig godt forslag. Det vil øge familiernes valgmuligheder. Hvis familierne synes, det er en dårlig idé, så bliver det ikke til